

F. t. Rigsdagsbeslutn. ang. Ratifikation af Protokoller vedr. Folkenes Forbund.

Udvalget, at Raadet snarest skulde vedtage Mandatsystemets Indførelse med Hensyn til Togo og Kamerun og specielt godkende den fransk-britiske Aftale om Fordelingen af disse Omraader; samtidig skulde Raadet tilkendegive de paagældende Mandatarmagter sin Anerkendelse af, at de i Udkastene til Mandatordningen indeholdte Principper stemmede med Pagtens herhenhørende Bestemmelser. Under Debatten i Underudvalget havde endvidere Repræsentanterne for Storbritannien, Frankrig og Belgien givet Tilsgagn om, at deres respektive Regeringer vilde give det faste Mandatudvalg alle Oplysninger om deres Bestyrelse af de paagældende Mandater, ogsaa forinden Mandatsystemet blev sat i Kraft.

26. Hjælp til Rusland.

Spørgsmaalet om Deltagelse fra Folkeforbundets Side til Løsning af det vanskelige Problem om Afhjælpning af Hungersnøden i Rusland blev rejst i Forsamlingens 7. Plenarmøde af *Fridtjof Nansen*, der ønskede, at Forsamlingen skulde rette en indtrængende Henvendelse til Regeringerne om at yde officiel Kredit til den russiske Sovjet-Regering til Afhjælpning af Hungersnøden. Endvidere rejste Nansen Spørgsmaalet om, hvorvidt Raadet vilde stille Forbundets Organisation for internationale Krediter til Raadighed for disse Kreditydelser.

Sagen henvistes til 6. Udvalg, som nedsatte et Underudvalg (C) til Forberedelse deraf.

I Forsamlingens 27. Plenarmøde forelagde den schweiziske Delegerede *Motta* Udvalgets Beretning, som i det væsentlige gik ud paa, at Forbundet efter Omstændighederne ikke vilde kunne tage Del i disse Bestræbelser, hovedsagelig i Betragtning af, at det Øverste Raad allerede havde nedsat en international Hjælpekomité, bestaaende af Repræsentanter for

Forelagte Lovforslag m. m.

27 Lande, hvoriblandt de Forenede Stater og Tyskland, som skulde træde sammen i Bryssel den 6. Oktober, og som ogsaa vilde komme til at overveje Kreditspørgsmaalet. Forsamlingen indskrænkede sig derfor til at udtale en Appel til de private Organisationer om at tilvejebringe det snævreste Samarbejde og Ønsket om, at alle Regeringer vilde yde deres nationale Foreninger al mulig Bistand.

Med Hensyn til Kreditspørgsmaalet og den af Nansen truffne Overenskomst med Sovjet-Regeringen vedtog Forsamlingen følgende Resolutioner:

1) »I Betragtning af de Erklæringer, som er afgivet af Medlemmer af Udvalget paa deres respektive Regeringers Vegne, hvorefter de paagældende Regeringer under de nuværende Omstændigheder ikke mener at kunne tilstaa officiel Kredit, udtaler Forsamlingen som sin Formening, at denne Kendsgerning for Øjeblikket afgør denne Side af Sagen og fritager Forbundet for eventuelt Ansvar.

Ikke desmindre er Forbundet vedblivende interesseret i dette saa alvorlige Spørgsmaal og i de Bestræbelser, som udfoldes til dets Løsning. Forbundets Raad vil efter Omstændighederne kunne tage Sagen op, saafremt det maatte anse sin Indgriben for nyttig og virksom.«

2) »Skønt Forsamlingen ikke er i Besiddelse af tilstrækkelige Oplysninger med Hensyn til Sovjet-Regeringens Bevæggrunde og til de Forhold, hvorunder den virker, er den dog af den Formening, at Dr. Nansens heldige Hjemsendelse af Krigsfanger er et godt Varsel for enhver Virksomhed, som han maatte være rede til at paatage sig til Understøttelse af de hungerlidende Omraader i Armenien, Azerbaidjan, Georgien og Rusland.«

27. Behandlingen af Minoritetsklager.

Fra *Murray* (Syd-Afrika) forelaa et Forslag om, at Raadet med det Formaal